

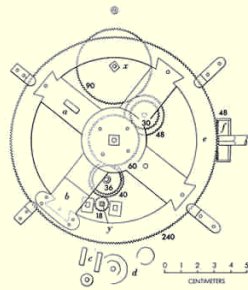
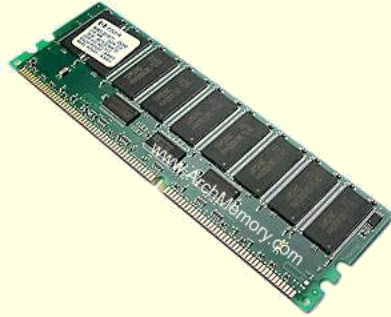
תוכנה 1 בשפת Java

שיעור מספר 3: מודל הזיכרון ושירותים

שחר מעוז

בית הספר למדעי המחשב
אוניברסיטת תל אביב

על סדר היום

מודל הזיכרון של Java ■

Heap and Stack ■

העברת ארגומנטים ■

מנגנוני שפת Java ■

שרותים ■

הפשטה ■

חוזה של שרותים ■

העברת ארגומנטים

- כאשר מתבצעת קריאה לשרות, ערכי הארגומנטים נקשרים לפרמטרים הפורמלים של השרות לפי הסדר, ומתבצעת השמה לפני ביצוע גוף השרות.
- בהעברת ערך לשרות הערך **מועתק** לפרמטר הפורמלי
- צורה זאת של העברת פרמטרים נקראת `call by value`
- כאשר הארגומנט המועבר הוא **הפנייה** (התייחסות, `reference`) העברת הפרמטר **מעתיקה את ההתייחסות**. אין העתקה של העצם שאליו מתייחסים – זאת בשונה משפות אחרות כגון `C++` שבהם קיימת גם שיטת העברה `by reference`

ב `Java` גם `reference` מועבר `by value`

העברת פרמטרים by value

- העברת פרמטרים by value (ע"י העתקה) יוצרת מספר מקרים מבלבלים, שידרשו מאיתנו הכרות מעמיקה יותר עם מודל הזיכרון של Java
- למשל, מה מדפיס הקוד הבא?

```
public class CallByValue {  
  
    public static void setToFive(int arg) {  
        arg = 5;  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        int x = 0;  
        System.out.println("Before: x=" + x);  
        setToFive(x);  
        System.out.println("After: x=" + x);  
    }  
}
```

מודל הזיכרון של Java

STACK

משתנים מקומיים
וארגומנטים – כל מתודה
משתמשת באזור מסוים של
המחסנית

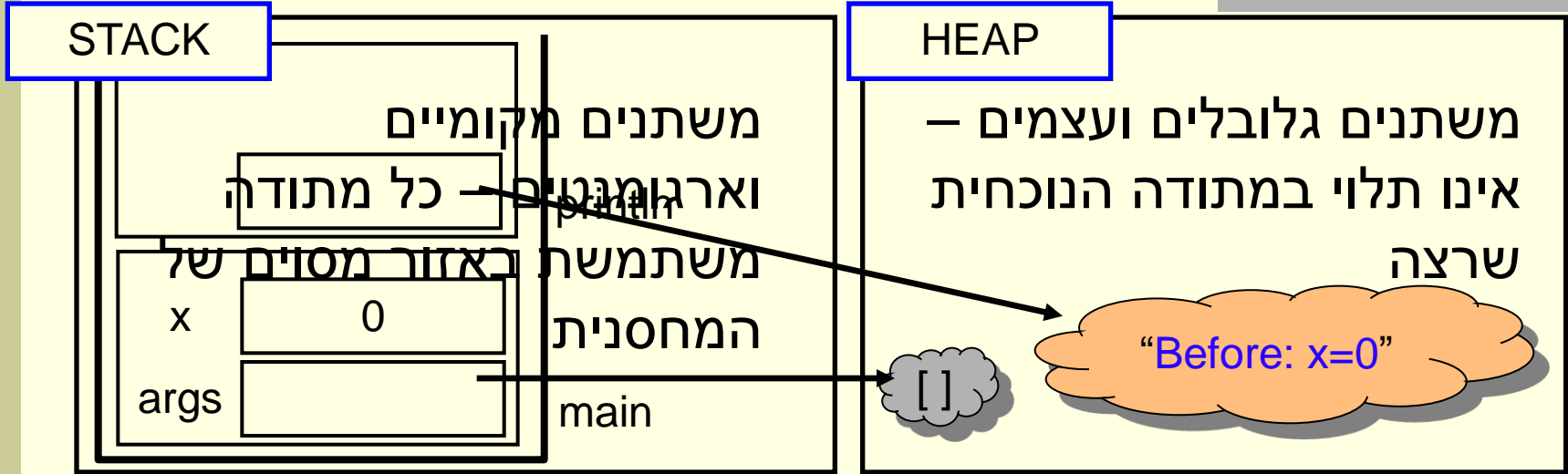
HEAP

משתנים גלובלים ועצמים –
אינו תלוי במתודה הנוכחית
שרצה

CODE

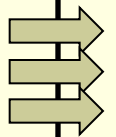
קוד התוכנית

Primitives by value

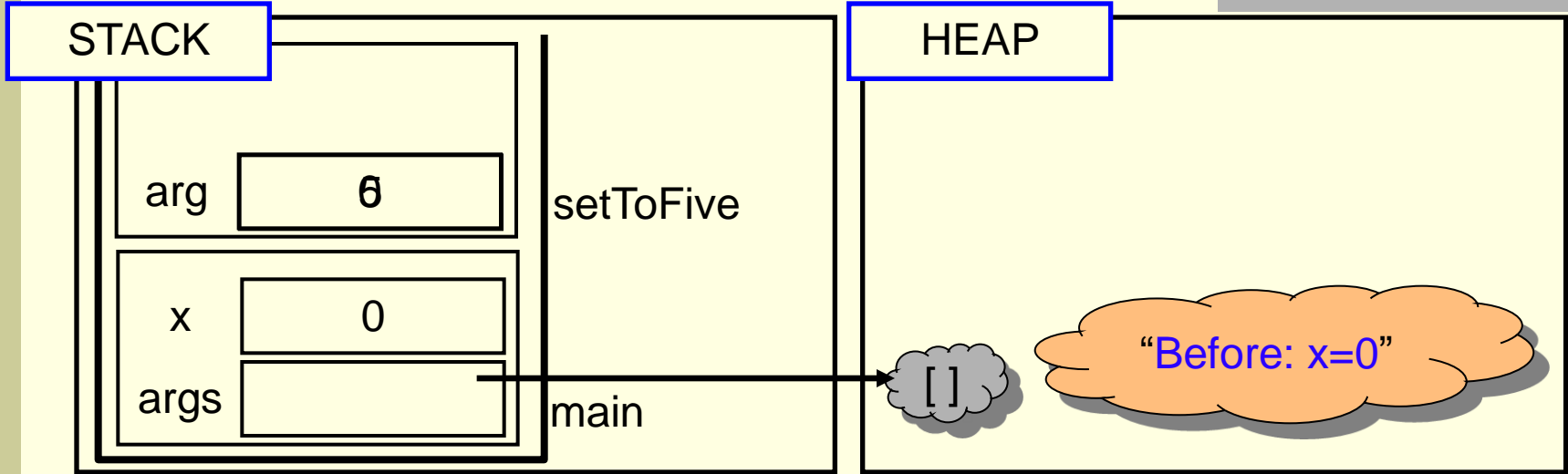


```
public class CallByValue {  
  
    public static void setToFive(int arg) {  
        arg = 5;  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        int x = 0;  
        System.out.println("Before: x=" + x);  
        setToFive(x);  
        System.out.println("After: x=" + x);  
    }  
}
```

CODE

Primitives by value


```

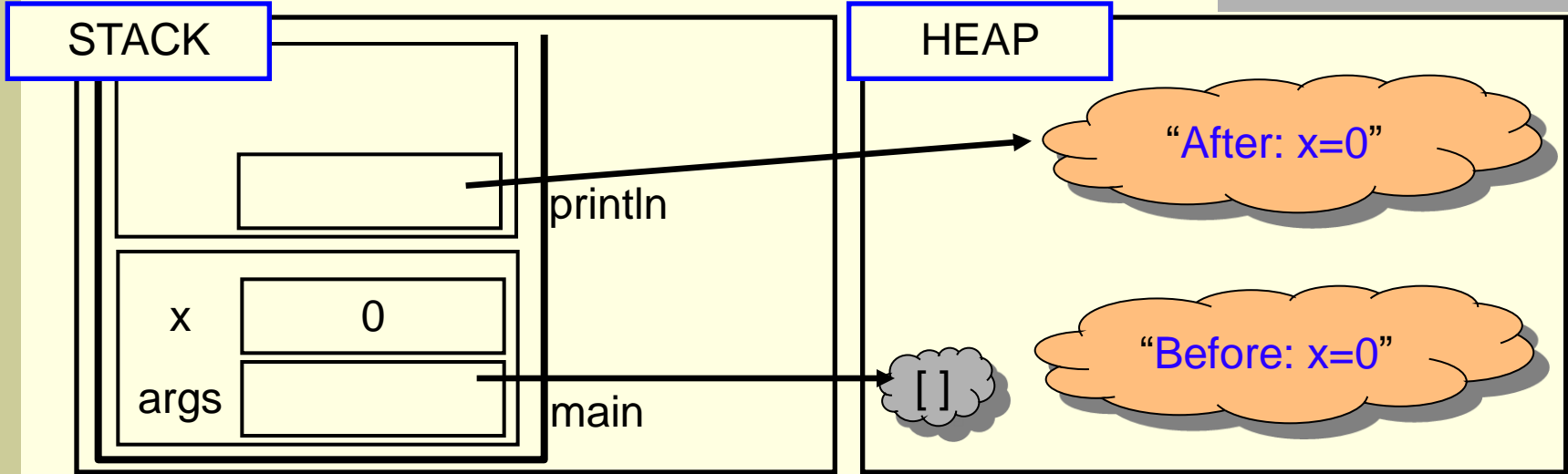
public class CallByValue {
    public static void setToFive(int arg) {
        arg = 5;
    }

    public static void main(String[] args) {
        int x = 0;
        System.out.println("Before: x=" + x);
        setToFive(x);
        System.out.println("After: x=" + x);
    }
}
    
```

CODE

לאחר השימוש ב-`setToFive` מתרחש קריאה ל-`main` ו-`x` עדיין 0. זהו כי `setToFive` מקבל עותק של `x` ולא `x` עצמו. לכן שינוי `arg` ב-`setToFive` אינו משפיע על `x` ב-`main`.

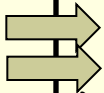
Primitives by value


```
public class CallByValue {  
  
    public static void setToFive(int arg) {  
        arg = 5;  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        int x = 0;  
        System.out.println("Before: x=" + x);  
        setToFive(x);  
        System.out.println("After: x=" + x);  
    }  
}
```

CODE

לאחר ש `main` מסתיים
איתנו מקום שהוקצה
עבורה על ה-Stack משוחרר

שמות מקומיים

- בדוגמא ראינו כי הפרמטר הפורמלי `arg` קיבל את הערך האקטואלי של הארגומנט `x`
- בחירת השמות השונים לא משמעותית - יכולנו לקרוא לשני המשתנים באותו שם ולקבל התנהגות זהה
- שם של משתנה מקומי **מסתיר** משתנים בשם זהה הנמצאים בתחום עוטף או גלובלים
- מתודה מכירה רק משתני מחסנית הנמצאים באזור שהוקצה לה על המחסנית (`frame`)

- מה יקרה אם המשתנה המקומי x שהועבר היה מטיפוס הפנייה? למשל, מה מדפיס הקוד הבא?

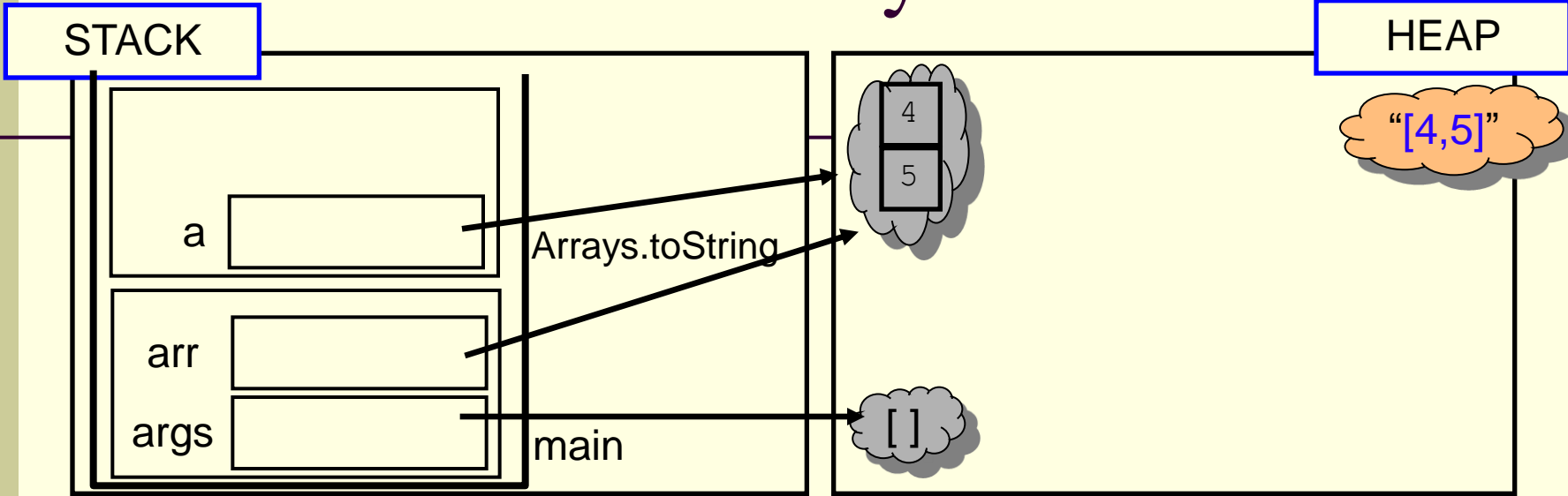
```
import java.util.Arrays; //explained later...

public class CallByValue {

    public static void setToZero(int [] arr){
        arr = new int[3];
    }

    public static void main(String[] args) {
        int [] arr = {4,5};
        System.out.println("Before: arr=" + Arrays.toString(arr));
        setToZero(arr);
        System.out.println("After: arr=" + Arrays.toString(arr));
    }
}
```

Reference by value

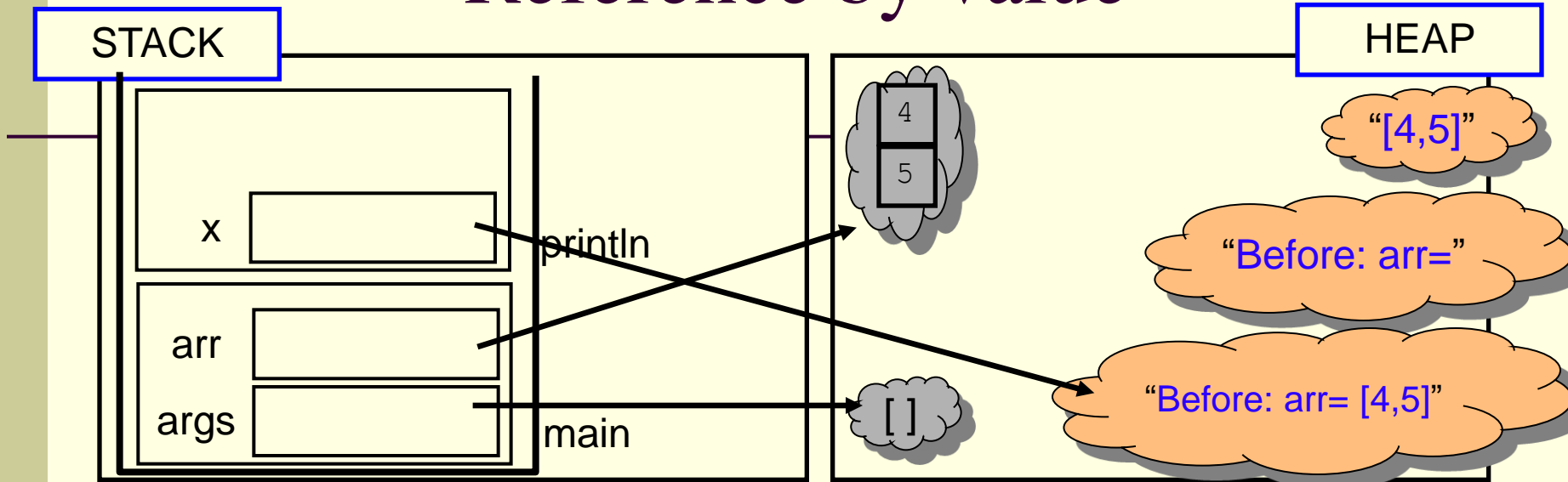
```
public class CallByValue {
```

```
    public static void setToZero(int [] arr){  
        arr = new int[3];  
    }
```

```
    public static void main(String[] args) {  
        int [] arr = {4,5};  
        System.out.println("Before: arr=" + Arrays.toString(arr));  
        setToZero(arr);  
        System.out.println("After: arr=" + Arrays.toString(arr));  
    }  
}
```

CODE

Reference by value


```
public class CallByValue {
```

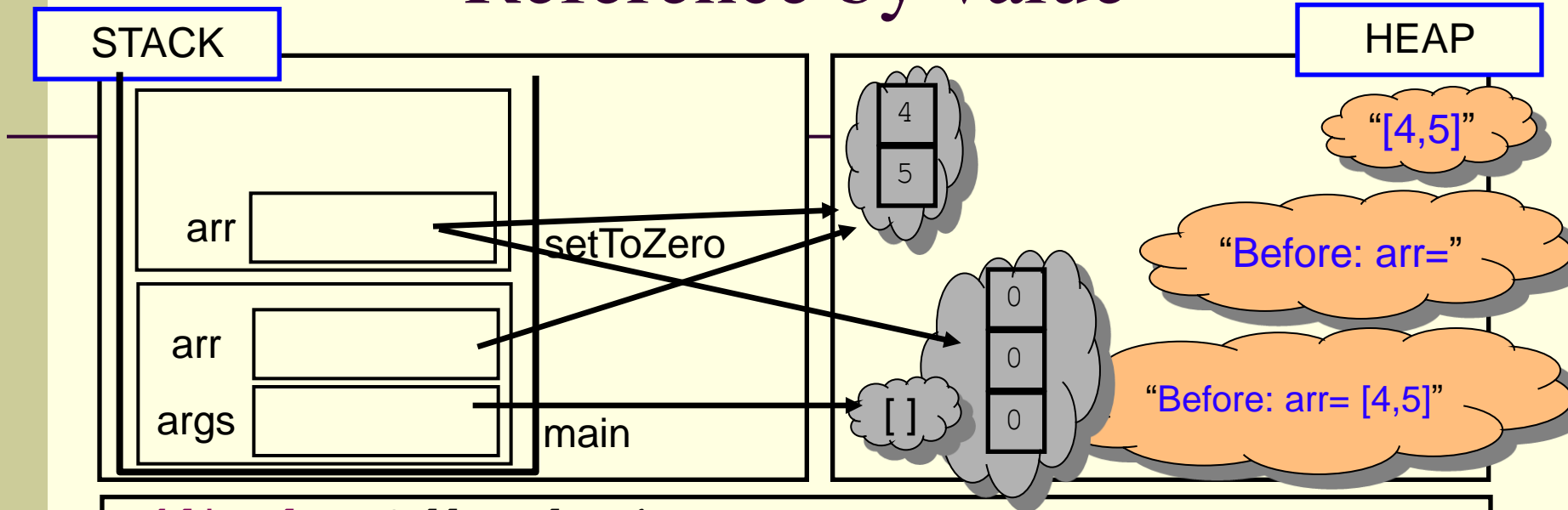
```
    public static void setToZero(int [] arr){  
        arr = new int[3];  
    }
```

```
    public static void main(String[] args) {  
        int [] arr = {4,5};  
        System.out.println("Before: arr=" + Arrays.toString(arr));  
        setToZero(arr);  
        System.out.println("After: arr=" + Arrays.toString(arr));  
    }
```

```
}
```

CODE

Reference by value

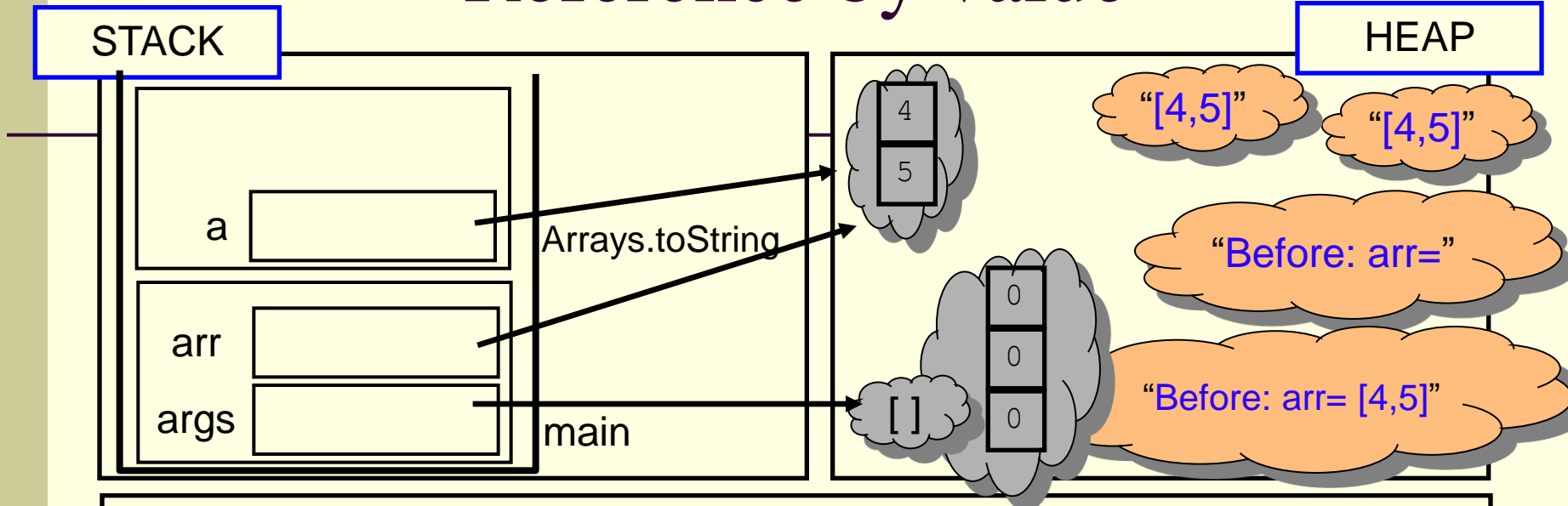
```
public class CallByValue {
```

```
    public static void setToZero(int [] arr){  
        arr = new int[3];  
    }
```

```
    public static void main(String[] args) {  
        int [] arr = {4,5};  
        System.out.println("Before: arr=" + Arrays.toString(arr));  
        setToZero(arr);  
        System.out.println("After: arr=" + Arrays.toString(arr));  
    }  
}
```

CODE

Reference by value


```
public class CallByValue {
```

```
    public static void setToZero(int [] arr){  
        arr = new int[3];  
    }
```

```
    public static void main(String[] args) {
```

```
        int [] arr = {4,5};
```

```
        System.out.println("Before: arr=" + Arrays.toString(arr));  
        setToZero(arr);
```

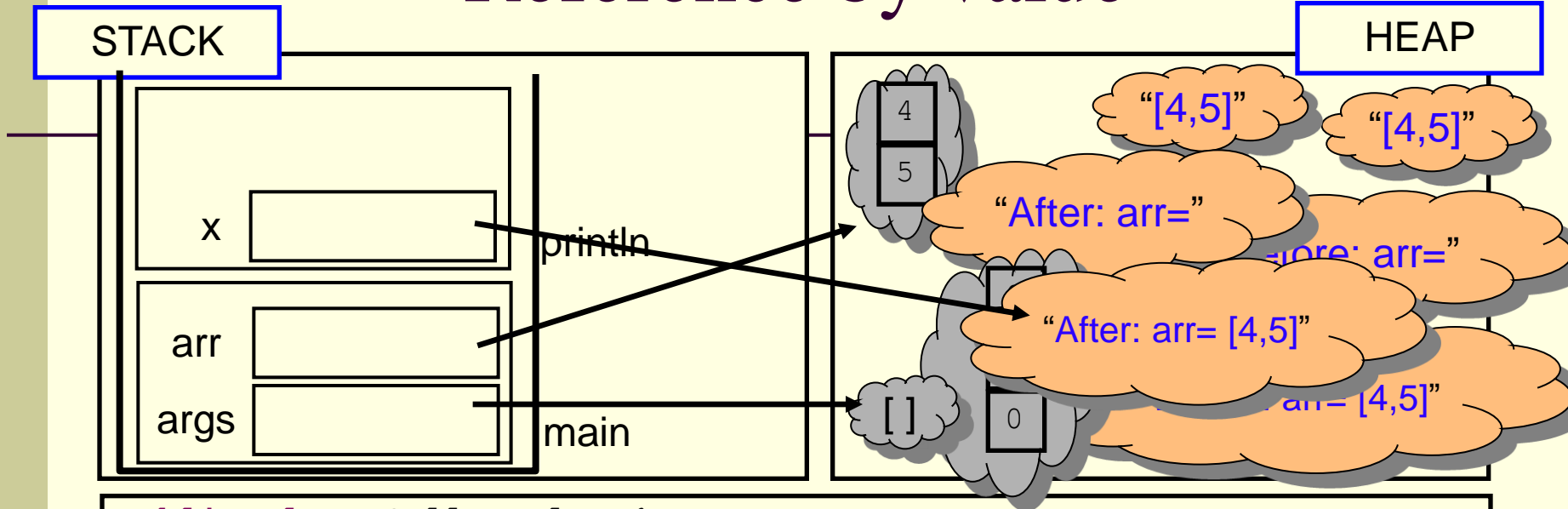
```
        System.out.println("After: arr=" + Arrays.toString(arr));
```

```
    }
```

```
}
```

CODE

Reference by value

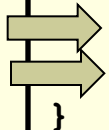


```
public class CallByValue {
```

```
    public static void setToZero(int [] arr){  
        arr = new int[3];  
    }
```

```
    public static void main(String[] args) {  
        int [] arr = {4,5};  
        System.out.println("Before: arr=" + Arrays.toString(arr));  
        setToZero(arr);  
        System.out.println("After: arr=" + Arrays.toString(arr));  
    }  
}
```

CODE

הפונקציה הנקראת והעולם שבחוץ

■ בשיטת העברה by value לא יעזור למתודה לשנות את הארגומנט שקיבלה, מכיוון שהיא מקבלת עותק

■ אז איך יכולה מתודה להשפיע על ערכים במתודה שקראה לה?

■ ע"י ערך מוחזר

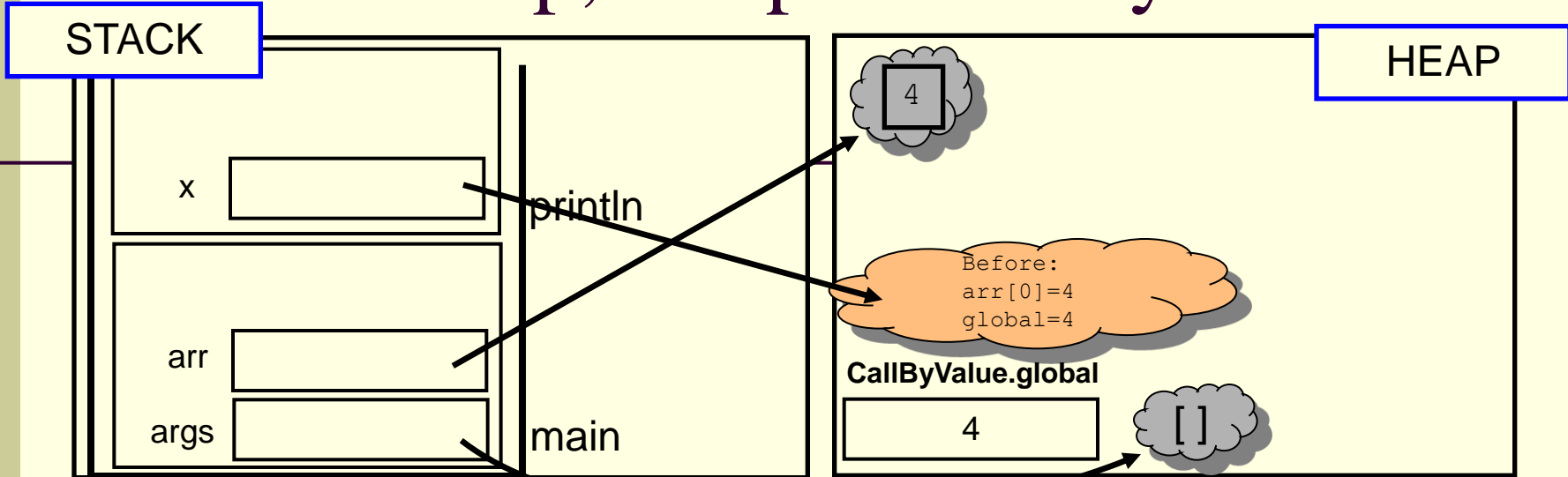
■ ע"י גישה למשתנים או עצמים שהוקצו ב- Heap

■ מתודות שמשנות את תמונת הזיכרון נקראות בהקשרים מסוימים Mutators או Transformers

מה מדפיסה התוכנית הבאה?

```
public class CallByValue {  
  
    static int global = 4;  
  
    public static int increment(int [] arr){  
        int local = 5;  
        arr[0]++;  
        global++;  
        return local;  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        int [] arr = {4};  
        System.out.println("Before: arr[0]=" + arr[0] +  
                             "\tglobal=" + global);  
        int result = increment(arr);  
        System.out.println("After:  arr[0]=" + arr[0] +  
                             "\tglobal=" + global);  
        System.out.println("result = " + result);  
    }  
}
```

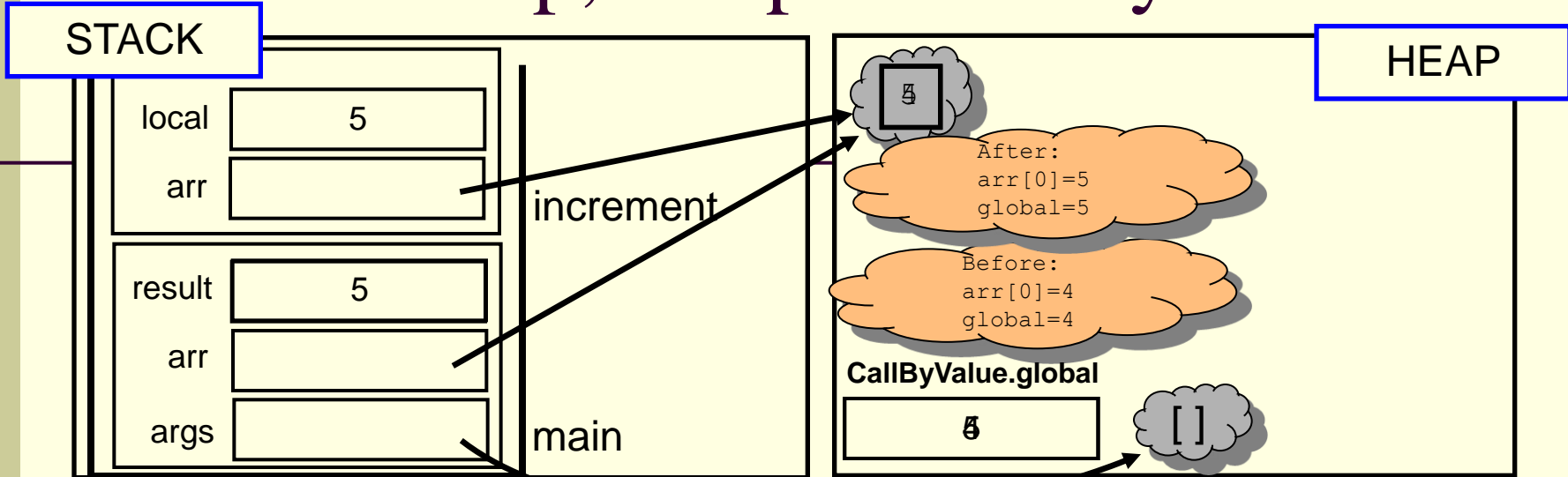
Heap, Heap – Hooray!

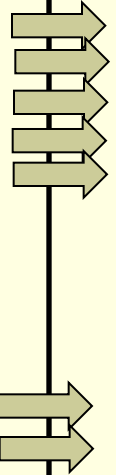
```
public class CallByValue {  
    static int global = 4;  
  
    public static int increment(int [] arr){  
        int local = 5;  
        arr[0]++;  
        global++;  
        return local;  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        int [] arr = {4};  
        System.out.println("Before: arr[0]=" + arr[0] + "\tglobal=" + global);  
        int result = increment(arr);  
        System.out.println("After:  arr[0]=" + arr[0] + "\tglobal=" + global);  
        System.out.println("result = " + result);  
    }  
}
```

CODE

Heap, Heap – Hooray!

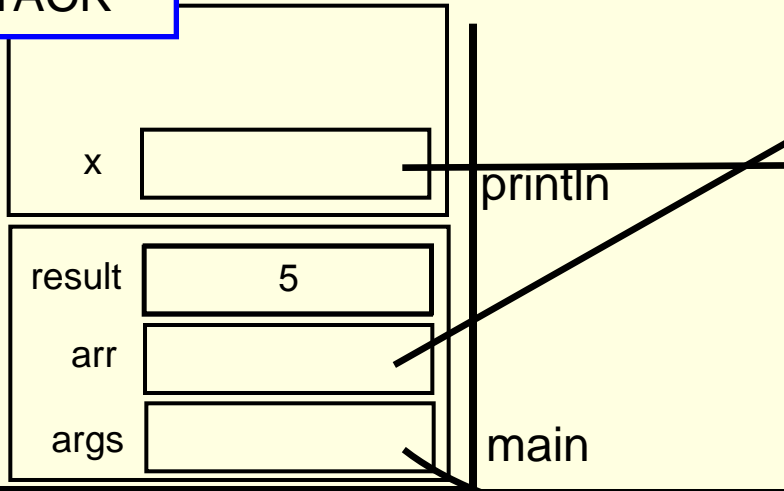
```
public class CallByValue {  
  
    static int global = 4;  
  
    public static int increment(int [] arr){  
        int local = 5;  
        arr[0]++;  
        global++;  
        return local;  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        int [] arr = {4};  
        System.out.println("Before: arr[0]=" + arr[0] + "\tglobal=" + global);  
        int result = increment(arr);  
        System.out.println("After:  arr[0]=" + arr[0] + "\tglobal=" + global);  
        System.out.println("result = " + result);  
    }  
}
```


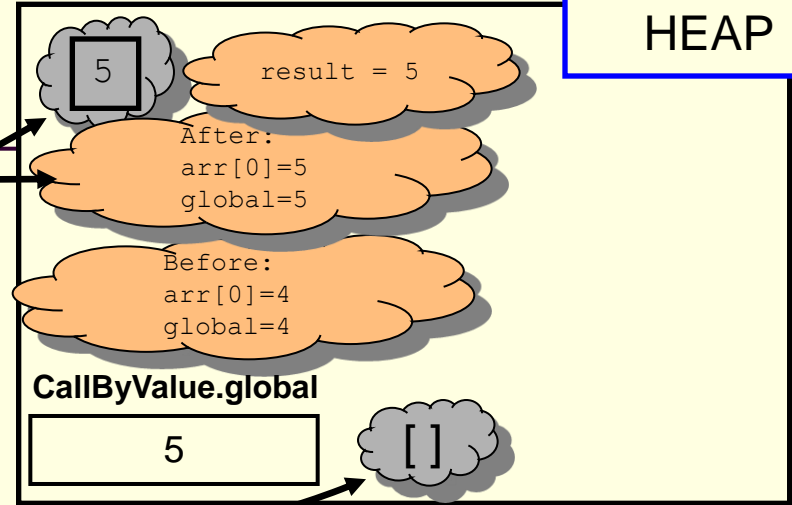
CODE

Heap, Heap – Hooray!

STACK

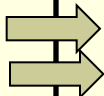

HEAP

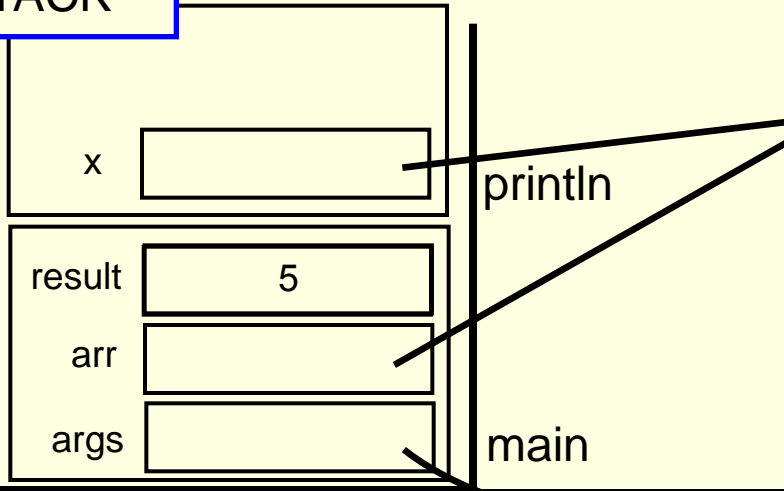
```
public class CallByValue {  
  
    static int global = 4;  
  
    public static int increment(int [] arr){  
        int local = 5;  
        arr[0]++;  
        global++;  
        return local;  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        int [] arr = {4};  
        System.out.println("Before: arr[0]=" + arr[0] + "\tglobal=" + global);  
        int result = increment(arr);  
        System.out.println("After:  arr[0]=" + arr[0] + "\tglobal=" + global);  
        System.out.println("result = " + result);  
    }  
}
```

CODE

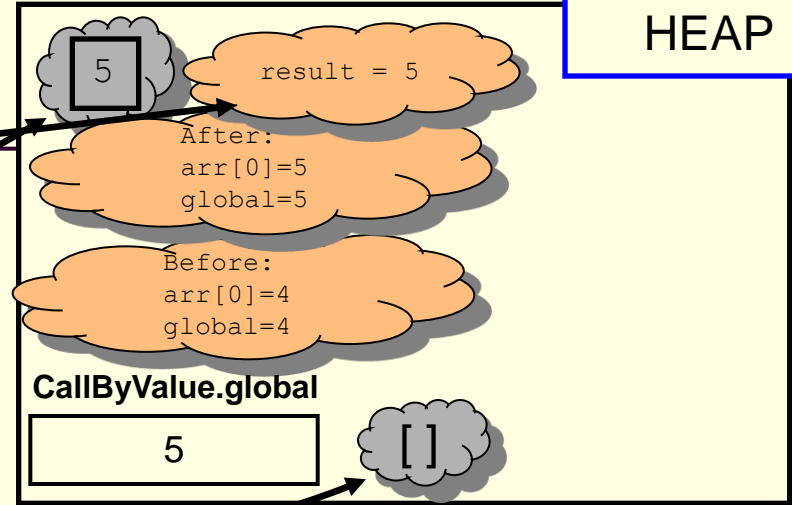

Heap, Heap – Hooray!

STACK

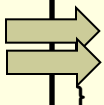

HEAP


```
public class CallByValue {  
  
    static int global = 4;  
  
    public static int increment(int [] arr){  
        int local = 5;  
        arr[0]++;  
        global++;  
        return local;  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        int [] arr = {4};  
        System.out.println("Before: arr[0]=" + arr[0] + "\tglobal=" + global);  
        int result = increment(arr);  
        System.out.println("After:  arr[0]=" + arr[0] + "\tglobal=" + global);  
        System.out.println("result = " + result);  
    }  
}
```

CODE

משתני פלט (Output Parameters)

- לכאורה אוקסימורון

- איך נכתוב פונקציה שצריכה להחזיר יותר מערך אחד?

- הפונקציה תחזיר מערך

- ומה אם הפונקציה צריכה להחזיר נתונים מטיפוסים שונים?

- הפונקציה תקבל כארגומנטים הפניות לעצמים שהוקצו ע"י הקורא

- לפונקציה (למשל הפניות למערכים), ותמלא אותם בערכים משמעותיים

- בשפות אחרות (למשל C#) קיים תחביר מיוחד לסוג כזה של

- ארגומנטים – ב Java אין לכך סימון מיוחד

גושי אתחול סטטיים

- ראינו כי אתחול המשתנה הסטטי התרחש מיד לאחר טעינת המחלקה לזיכרון, עוד לפני פונקציית ה `main`
- ניתן לבצע פעולות נוספות (בדרך כלל אתחולים למניהם) מיד לאחר טעינת המחלקה לזיכרון, פעולות אלו יש לציין בתוך בלוק `static`
- פרטים – באתר הקורס

תמונת הזיכרון האמיתית

- מודל הזיכרון שתואר כאן הוא פשטני – פרטים רבים נוספים נשמרים על המחסנית וב-Heap
- תמונת הזיכרון האמיתית והמדויקת היא תלוית סביבה ועשויה להשתנות בריצות בסביבות השונות
- נושא זה נידון בהרחבה בקורס "קומפילציה"

מנגנוני שפת JAVA

המחלקה כספריה של שרותים

- ניתן לראות במחלקה ספריה של שרותים, מודול: אוסף של פונקציות עם מכנה משותף
- רוב המחלקות ב Java, נוסף על היותן ספריה, משמשות גם כטיפוס נתונים. ככאלו הן מכילות רכיבים נוספים פרט לשרותי מחלקה. נדון במחלקות אלו בהמשך הקורס
- גם בהן כבר ראינו אוסף שרותים (static) שימושיים לדוגמא:

- Integer
- Character
- String

המחלקה כספריה של שרותים

■ ואולם קיימות ב-Java גם כמה מחלקות המשמשות כספריות בלבד. בין השימושיות שבהן:

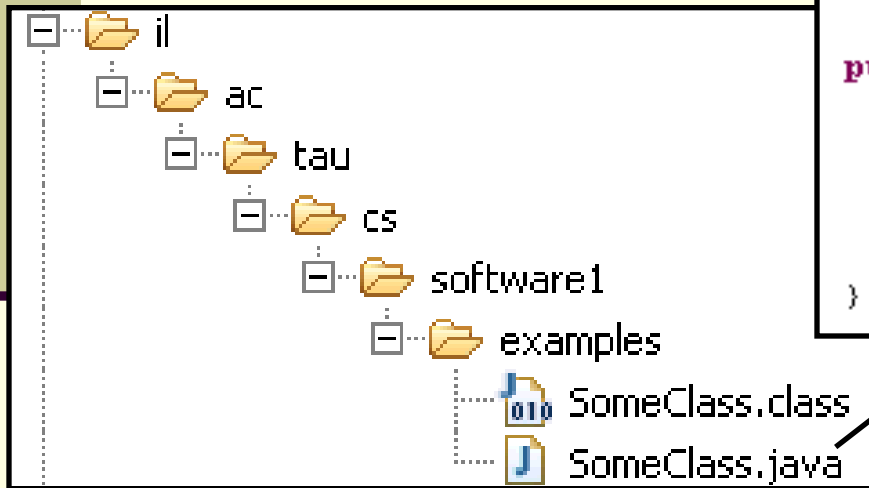
- `java.lang.Math`
- `java.util.Arrays`
- `java.lang.System`

חבילות ומרחב השמות

- מרחב השמות של Java היררכי Hierarchical name space
 - בדומה לשמות תחומים באינטרנט או שמות תיקיות במערכת הקבצים
- חבילה (package) יכולה להכיל מחלקות או תת-חבילות בצורה רקורסיבית
- שמה המלא של מחלקה (fully qualified name) כולל את שמות כל החבילות שהיא נמצאת בהן מהחיצונית ביותר עד לפנימית. שמות החבילות מופרדים בנקודות
- מקובל כי תוכנה הנכתבת בארגון מסוים משתמש בשם התחום האינטרנטי של אותו ארגון כשם החבילות העוטפות

חבילות ומרחב השמות

- קיימת התאמה בין מבנה התיקיות (directories, folders) בפרויקט תוכנה ובין חבילות הקוד (packages)


```
package il.ac.tau.cs.software1.examples;

public class SomeClass {

    public static void main(String[] args) {
        //...
    }
}
```

משפט import

שימוש בשמה המלא של מחלקה מסרבל את הקוד: ■

```
System.out.println("Before: x=" +  
java.util.Arrays.toString(arr));
```

ניתן לחסוך שימוש בשם מלא ע"י ייבוא השם בראש
הקובץ (מעל הגדרת המחלקה) ■

```
import java.util.Arrays;
```

...

```
System.out.println("Before: x=" + Arrays.toString(arr));
```

משפט import

כאשר עושים שימוש נרחב במחלקות מחבילה מסויימת ניתן לייבא את שמות כל המחלקות במשפט import יחיד:

```
import java.util.*;
```

```
...
```

```
System.out.println("Before: x=" + Arrays.toString(arr));
```

השימוש ב-* אינו רקורסיבי, כלומר יש צורך במשפט import נפרד עבור כל תת חבילה:

```
// for classes directly under subpackage
```

```
import package.subpackage.*;
```

```
// for classes directly under subsubpackage1
```

```
import package.subpackage.subsubpackage1.*;
```

```
// only for the class someClass
```

```
import package.subpackage.subsubpackage2.someClass;
```

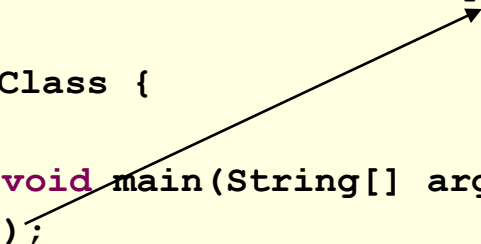
משפט static import

- החל מ Java5 ניתן לייבא למרחב השמות את השרות או המשתנה הסטטי (static import) ובכך להימנע מציון שם המחלקה בגוף הקוד:

```
package il.ac.tau.cs.software1.examples;
import static il.ac.tau.cs.software1.examples.SomeOtherClass.someMethod;

public class SomeClass {

    public static void main(String[] args) {
        someMethod();
    }
}
```


- גם ב static import ניתן להשתמש ב- *

הערות על מרחב השמות ב- Java

■ שימוש במשפט `import` אינו שותל קוד במחלקה והוא נועד לצורכי נוחות בלבד

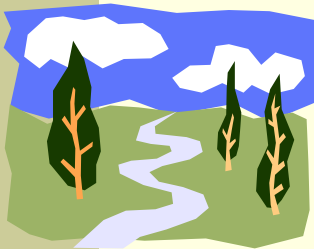
■ אין צורך לייבא מחלקות מאותה חבילה

■ אין צורך לייבא את החבילה `java.lang`

■ ייבוא כוללני מדי של שמות מעיד על צימוד חזק בין מודולים

■ ייבוא של חבילות עם מחלקות באותו שם יוצר `ambiguity` של הקומפילר וגורר טעות קומפילציה ("התנגשות שמות")

■ סביבות הפיתוח המודרניות יודעות לארגן בצורה אוטומטית את משפטי ה-`import` כדי להימנע מייבוא גורף מדי ("name pollution")

CLASSPATH

- איפה נמצאות המחלקות?
- איך יודעים הקומפיילר וה-JVM היכן לחפש את המחלקות המופיעות בקוד המקור או ה-byte code?
- קיים משתנה סביבה בשם **CLASSPATH** המכיל שמות של תיקיות במערכת הקבצים שם יש לחפש מחלקות הנזכרות בתוכנית
- ה-**CLASSPATH** מכיל את תיקיות ה"שורש" של חבילות המחלקות ניתן להגדיר את המשתנה בכמה דרכים:
- הגדרת המשתנה בסביבה (תלוי במערכת ההפעלה)
- הגדרה אד-הוק – ע"י הוספת תיקיות חיפוש בשורת הפקודה (בעזרת הדגל cp או classpath)
- הגדרת תיקיות החיפוש בסביבת הפיתוח

jar

- כאשר ספקי תוכנה נותנים ללקוחותיהם מספר גדול של מחלקות הם יכולים לארוז אותן כארכיב
- התוכנית **jar** (Java **AR**chive) אורזת מספר מחלקות לקובץ אחד תוך שמירה על מבנה החבילות הפנימי שלהן
- הפורמט תואם למקובל בתוכנות דומות כגון zip, tar, rar ואחרות
- כדי להשתמש במחלקות הארוזות אין צורך לפרוס את קובץ ה-**jar**
■ ניתן להוסיפו ל `CLASSPATH` של התוכנית
- התוכנית **jar** היא חלק מה- JDK וניתן להשתמש בה משורת הפקודה או מתוך סביבת הפיתוח

API and javadoc

- קובץ ה- jar עשוי שלא להכיל קובצי מקור כלל, אלא רק קובצי class (למשל משיקולי זכויות יוצרים)
- איך יכיר לקוח שקיבל jar מספק תוכנה כלשהו את הפונקציות והמשתנים הנמצאים בתוך ה- jar, כדי שיוכל לעבוד איתם?
- בעולם התוכנה מקובל לספק ביחד עם הספריות גם מסמך תיעוד, המפרט את שמות וחתימות המחלקות, השרותים והמשתנים יחד עם תיאור מילולי של אופן השימוש בהם
- תוכנה בשם javadoc מחוללת **תיעוד אוטומטי** בפורמט html על בסיס הערות התיעוד שהופיעו בגוף קובצי המקור
- תיעוד זה מכונה API (Application Programming Interface)
- תוכנת ה javadoc היא חלק מה- JDK וניתן להשתמש בה משורת הפקודה או מתוך סביבת הפיתוח

```
/** Documentaion for the package */  
package somePackage;
```

```
/** Documentaion for the class  
 * @author your name here  
 */
```

```
public class SomeClass {
```

```
/** Documentaion for the class variable */  
public static int someVariable;
```

```
/** Documentaion for the class method  
 * @param x documentation for parameter x  
 * @param y documentation for parameter y  
 * @return  
 *     documentation for return value  
 */
```

```
public static int someMethod(int x, int y, int z){
```

```
    // this comment would NOT be included in the documentation
```

```
    return 0;
```

```
}
```

```
}
```

Java API

■ חברת Sun תיעדה את כל מחלקות הספרייה של שפת Java וחוללה עבורן בעזרת `javadoc` אתר תיעוד מקיף ומלא הנמצא ברשת (כיום בחסות חברת Oracle):

<http://download.oracle.com/javase/8/docs/api/>

תיעוד וקוד

■ בעזרת מחולל קוד אוטומטי הופך התיעוד לחלק בלתי נפרד מקוד התוכנית

■ הדבר משפר את הסיכוי ששינויים עתידיים בקוד יופיעו מיידית גם בתיעוד וכך תשמר העקביות בין השניים

שרותים

שרותים

- לשימוש בשרותים יש מרכיב מרכזי בבניית מערכות תוכנה גדולות בכמה מישורים:
 - חסכון בשכפול קוד
 - עליה ברמת ההפשטה
 - הגדרת יחסי ספק-לקוח בין כותב השרות והמשתמשים בשרות

שרותים - חסכון בשכפול קוד

- אם קטע קוד מופיע יותר מפעם אחת (copy-paste) יש להפוך אותו לפונקציה (שרות)
- אם הקוד המופיע דומה אבל לא זהה יש לבדוק האם אפשר לבטא את השוני כפרמטר לשרות, או להשתמש בקריאות הדדיות במידת הצורך
- בהקשר זה כבר ראינו את תכונת ה**העמסה** (overloading) ב Java. לשתיה פונקציות עם אותו השם יש כנראה גם מימוש דומה

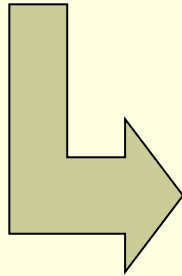
שרותים והפשטה (abstraction)

- גם אם אין חסכון בשכפול קוד יש חשיבות בהפיכת קוד למתודה
- המתודה מתפקדת כקופסא שחורה המאפשרת לקורא הקוד להבין את הלוגיקה שלו בקלות, ולתחזק אותו ביעילות
 - "מרוב עצים לא רואים את היער"
 - לדוגמא: אין צורך לקרוא את מימוש הפונקציה `sort` כדי להבין מה היא עושה
- שיקולי יעילות (קפיצה נוספת למתודה מאיטה במעט את ריצת הקוד) הם משניים בשיקולי פיתוח מערכות תוכנה גדולות
 - קומפיילרים חכמים, אופטימיזצורים ומעבדים חזקים משמעותיים בהרבה

שרותים והפשטה

דוגמא

```
public static void printOwing(double amount) {  
    //printBanner  
    System.out.println("*****");  
    System.out.println("*** Customer Owes ***");  
    System.out.println("*****");  
  
    //print details  
    System.out.println ("name:" + name);  
    System.out.println ("amount" + amount);  
}
```



```
public static void printOwing(double amount) {  
    printBanner();  
    printDetails(amount);  
}  
  
public static void printBanner() {  
    System.out.println("*****");  
    System.out.println("*** Customer Owes ***");  
    System.out.println("*****");  
}  
  
public static void printDetails(double amount) {  
    System.out.println ("name:" + name);  
    System.out.println ("amount" + amount);  
}
```


שכתוב מבני (refactoring)

- ישנן פעולות של שכתוב קוד שהן כל כך שכיחות עד שהומצא להן שם
 - לדוגמא: הפיכת קטע קוד לשרות שראינו בשקף הקודם נקרא: "חלץ למתודה" (extract method)
- בשנים האחרונות נאסף מספר גדול של פעולות כאלה וקובץ בקטלוג בשם Refactoring. הקטלוג זמין ברשת ובכמה ספרים
 - <http://martinfowler.com/refactoring/catalog/index.html>
- סביבות פיתוח מודרניות (לרבות Eclipse) מאפשרות שכתובים אוטומטיים בלחיצת כפתור
- ביצוע שכתוב בעזרת כלי אוטומטי פותר בעיות רבות של חוסר עקביות העשויות להיווצר כאשר הוא מתבצע ידנית
 - למשל: החלפת שם משתנה בצורה עקבית או חילוץ למתודה קטע קוד התלוי במשתנה מקומי

לקוח וספק במערכת תוכנה

- ספק (supplier) – הוא מי שקוראים לו (לפעמים נקרא גם שרת, server)
- לקוח (client) הוא מי שקרא לספק או מי שמשתמש בו (לפעמים נקרא גם משתמש, user). דוגמא:

```
public static void do_something() {  
    // doing...  
}
```

```
public static void main(String [] args) {  
    do_something();  
}
```

- בדוגמא זו הפונקציה main היא לקוחה של הפונקציה do_something()
- do_something היא ספקית של main

לקוח וספק במערכת תוכנה

- הספק והלקוח עשויים להיכתב בזמנים שונים, במקומות שונים וע"י אנשים שונים ואז כמובן לא יופיעו באותו קובץ (באותה מחלקה)

```
public static void do_something () {  
    // doing...  
}
```

Supplier.java

```
public static void main(String [] args) {  
    Supplier.do_something ();  
}
```

Client.java

- חלק נכבד בתעשיית התוכנה עוסק בכתיבת **ספריות** – מחלקות המכילות אוסף שרותים שימושיים בנושא מסוים
- כותב הספרייה נתפס כספק שרותים בתחום (domain) מסוים

פערי הבנה

■ חתימה אינה מספיקה, מכיוון שהספק והלקוח אינם רק שני רכיבי תוכנה נפרדים אלא גם לפעמים נכתבים ע"י מתכנתים שונים עשויים להיות פערי הבנה לגבי תפקוד שרות מסוים

■ הפערים נובעים ממגבלות השפה הטבעית, פערי תרבות, הבדלי אינטואיציות, ידע מוקדם ומקושי יסודי של תיאור מלא ושיטתי של עולם הבעיה

■ לדוגמא: נתבונן בשרות `divide` המקבל שני מספרים ומחזיר את המנה שלהם:

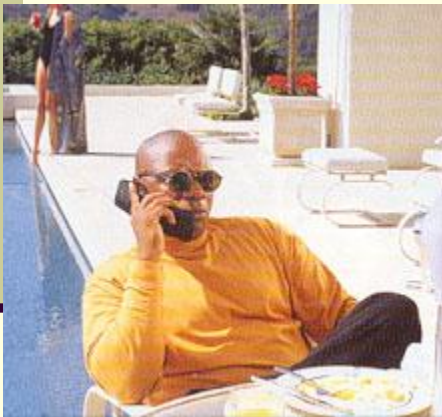
```
public static int divide(int numerator, int denominator)
{...}
```

- לרוב הקוראים יש מושג כללי נכון לגבי הפונקציה ופעולתה
- למשל, די ברור מה תחזיר הפונקציה אם נקרא לה עם הארגומנטים 6 ו-2

"Let us speak of the unspeakable"

- אך מה יוחזר עבור הארגומנטים 7 ו- 2 ?
 - האם הפונקציה מעגלת למעלה?
 - מעגלת למטה?
 - ועבור ערכים שליליים?
 - אולי היא מעגלת לפי השלם הקרוב?

- ואולי השימוש בפונקציה **אסור** בעבור מספרים שאינם מתחלקים ללא שארית?

- מה יקרה אם המכנה הוא אפס?
 - האם נקבל ערך מיוחד השקול לאינסוף?
 - האם קיים הבדל בין אינסוף ומינוס אינסוף?

- ואולי השימוש בפונקציה **אסור** כאשר המכנה הוא אפס?

- מה קורה בעקבות שימוש **אסור** בפונקציה?
 - האם התוכנית **תעוף**?
 - האם מוחזר **ערך שגיאה**? אם כן, איזה?
 - האם קיים משתנה או מנגנון שבאמצעותו ניתן לעקוב אחרי שגיאות שארעו בתוכנית?

יותר מדי קצוות פתוחים...

■ אין בהכרח תשובה נכונה לגבי השאלות על הצורה שבה על divide לפעול

■ ואולם יש לציין במפורש:

■ מה היו ההנחות שביצע כותב הפונקציה

■ במקרה זה הנחות על הארגומנטים (האם הם מתחלקים, אפס במכנה וכו')

■ מהי התנהגות הפונקציה במקרים השונים

■ בהתאם לכל המקרים שנכללו בהנחות

■ פרוט ההנחות וההתנהגויות השונות מכונה החוזה של הפונקציה

■ ממש כשם שבעולם העסקים נחתמים חוזים בין ספקים ולקוחות

■ קבלן ודיירים, מוכר וקונים, מלון ואורחים וכו'...

עיצוב על פי חוזה (design by contract)

- בשפת Java אין תחביר מיוחד כחלק מהשפה לציון החוזה, ואולם אנחנו נתבסס על תחביר המקובל במספר כלי תכנות
- נציין בהערות התיעוד שמעל כל פונקציה:
 - **תנאי קדם (precondition)** – מהן **ההנחות** של כותב הפונקציה לגבי הדרך התקינה להשתמש בה
 - **תנאי בתר (תנאי אחר, postcondition)** – **מה עושה הפונקציה**, בכל אחד מהשימושים התקינים שלה
- נשתדל לתאר את תנאי הקדם ותנאי הבתר במונחים של ביטויים בולאנים חוקיים ככל שניתן (לא תמיד ניתן)
- שימוש בביטויים בולאנים חוקיים:
 - מדויק יותר
 - יאפשר לנו בעתיד **לאכוף** את החוזה בעזרת כלי חיצוני

חזרה אפשרי ל- divide

```
/**  
 * @pre denominator != 0 ,  
 *     "Can't divide by zero"  
 *  
 * @post Math.abs($ret * denominator) <= Math.abs( numerator ) ,  
 *     "always truncates the fraction"  
 *  
 * @post (($ret * denominator) + (numerator % denominator)) == numerator,  
 *     "regular divide"  
 */  
public static int divide(int numerator, int denominator)
```

■ התחביר מבוסס על כלי בשם Jose
■ לפעמים החזרה ארוך יותר מגוף הפונקציה

חזרה אפשרי אחר ל- divide

```
/**
 * @pre (denominator != 0) || (numerator != 0) ,
 *      "you can't divide zero by zero"
 *
 * @post (denominator == 0) && ((numerator > 0)) $implies
 *      $ret == Integer.MAX_VALUE
 *      "Dividing positive by zero yields infinity (MAX_INT)"
 *
 * @post (denominator == 0) && ((numerator < 0)) $implies
 *      $ret == Integer.MIN_VALUE
 *      "Dividing negative by zero yields minus infinity (MIN_INT)"
 *
 * @post Math.abs($ret * denominator) <= Math.abs(numerator) ,
 *      "always truncates the fraction"
 *
 * @post (denominator != 0) $implies
 *      (($ret * denominator)+(numerator % denominator)) == numerator,
 *      "regular divide"
 */
public static int divide(int numerator, int denominator)
```

תנאי קדם סובלניים מסבכים את מימוש הפונקציה – כפי שמתבטא בחלוקה

החזזה והמצב

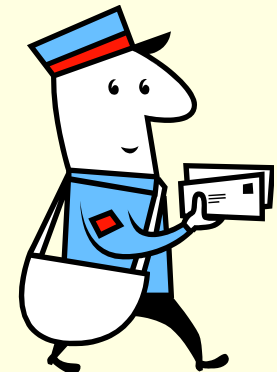
- חזזה של שרות אינו כולל רק את הארגומנטים שלו
- תנאי קדם של חזזה יכול להגדיר **מצב** (תמונת זיכרון, קשירת ערכי משתנים) שרק בו ניתן לקרוא לפונקציה
- לדוגמא: במחלקה מסוימת קיימים שרות **המאתחל** מבנה נתונים ושרות **הקורא** מאותו מבנה נתונים (שדה מחלקה)
- תנאי הקדם של שרות הקריאה יכול להיות שמבנה הנתונים כבר אותחל ושנתרו בו הודעות
- נשים לב שמימוש `getNextMessage` מתעלם לחלוטין מהמקרים שבהם תנאי הקדם אינו מתקיים
- המימוש לא בודק את תנאי הקדם בגוף המתודה

הדואר בא היום

```
public static String [] messages = new String[INBOX_CAPACITY];
public static int head = 0;
public static boolean isIntialized = false;

public static void init(String login, String password){
    // connect to mail server...
    // put new messages on the messages array...
    // update head
    isIntialized = true;
}

/**
 * @pre isIntialized , "you must be logged in first"
 * @pre head < messages.length , "more messages to read"
 * @post head == $prev(head)+1 , "increments head"
 */
public static String getNextMessage(){
    return messages[head++];
}
```


שרות לעולם לא יבדוק את תנאי הקדם שלו

- שרות לעולם לא יבדוק את תנאי הקדם שלו
- גם לא "ליתר ביטחון"
- אם שרות בודק תנאי קדם ופועל לפי תוצאת הבדיקה, אזי יש לו התנהגות מוגדרת היטב עבור אותו תנאי – כלומר הוא אינו תנאי קדם עוד
- אי הבדיקה מאפשרת כתיבת מודולים "סובלניים" שיעטפו קריאות למודולים שאינם מניחים דבר על הקלט שלהם
- כך נפריד את בדיקות התקינות מהלוגיקה העסקית (business logic) כלומר ממה שהפונקציה עושה באמת
- גישת תיכון ע"פ חוזה סותרת גישה בשם "תכנות מתגונן" (defensive programming) שעיקריה לבדוק תמיד הכל

חלוקת אחריות

■ אבל מה אם הלקוח שכח לבדוק?

■ זו הבעיה שלו!

■ החוזה מגדיר במדויק אחריות ואשמה, זכויות וחובות:

■ הלקוח – חייב למלא אחר תנאי הקדם לפני הקריאה לפונקציה
(אחרת הספק לא מחויב לדבר)

■ הספק – מתחייב למילוי כל תנאי האחר אם תנאי הקדם התקיים

■ הצד השני של המטבע – לאחר קריאה לשרות אין צורך לבדוק
שהשרות בוצע.

■ ואם הוא לא בוצע? יש לנו את מי להאשים...

דוגמא

```
/**
 * @param a is an array sorted in ascending order
 * @param x a number to be searched in a
 * @return the first occurrence of x in a, or -1 if not
 *         exists
 *
 * @pre "a is sorted in ascending order"
 */
public static int searchSorted(int [] a, int x)
```

- האם עליה לבדוק את תנאי הקדם?
- כמובן שלא, בדיקה זו עשויה להיות איטית יותר מאשר ביצוע החיפוש עצמו
- ונניח שהיתה בודקת, מה היה עליה לעשות במקרה שהמערך אינו ממוין?
 - להחזיר -1 ?
 - למיין את המערך?
 - לחפש במערך הלא ממוין?
- על `searchSorted` לא לבדוק את תנאי הקדם. אם לקוח יפר אותו היא עלולה להחזיר ערך שגוי או אפילו לא להסתיים אבל זו כבר לא אשמתה...

חיזוק תנאי האחר

■ אם תנאי הקדם לא מתקיים, לשירות מותר שלא לקיים את תנאי האחר כשהוא מסיים; קריאה לשירות כאשר תנאי הקדם שלו לא מתקיים מהווה תקלה שמעידה על פגם בתוכנית

■ אבל גם אם תנאי הקדם לא מתקיים, מותר לשירות לפעול ולקיים את תנאי האחר

■ לשירות מותר גם לייצר, כאשר הוא מסיים, מצב הרבה יותר ספציפי מזה המתואר בתנאי האחר; תנאי האחר לא חייב לתאר בדיוק את המצב שיווצר אלא מצב כללי יותר (תנאי חלש יותר)

■ למשל, שירות המתחייב לביצוע חישוב בדיוק של ε כלשהו יכול בפועל להחזיר חישוב בדיוק של $\varepsilon / 2$

דע מה אתה מבקש

■ מי מונע מאיתנו לעשות שטויות?

■ אף אחד

■ קיימים כלי תוכנה אשר מחוללים קוד אוטומטי, שיכול לאכוף את קיום החוזה בזמן ריצה ולדווח על כך

■ השימוש בהם עדיין לא נפוץ

■ אולם, לציון החוזה (אפילו כהערה!) חשיבות מתודולוגית נכבדה בתהליך תכנון ופיתוח מערכות תוכנה גדולות

החוזה והקומפיילר

- יש הבטים מסויימים ביחס שבין ספק ללקוח שהם באחריותו של הקומפיילר
 - למשל: הספק לא צריך לציין בחוזה שהוא מצפה ל-2 ארגומנטים מטיפוס `int`, מכיוון שחתימת המתודה והקומפיילר מבטיחים זאת
- ספק לא יודע באילו הקשרים (context) יקראו לו
 - מי יקרא לו, עם אילו ארגומנטים, מה יהיה ערכם של משתנים גלובלים מסויימים ברגע הקריאה
 - רבים מההקשרים יתבררו רק בזמן ריצה
- הקומפיילר יודע לחשב רק מאפיינים סטטיים (כגון התאמת טיפוסים)
- לכן תנאי הקדם של החוזה יתמקדו בהקשרי הקריאה לשרות
 - ערכי הארגומנטים
 - ערכי משתנים אחרים ("המצב של התוכנית")